

הכרתי את אמנון פזי לראשונה כתלמיד בקורס במשואות דיפרנציאליות רגילות בשנת 1974. כמוהו, 20 שנים קודם לכן, הייתי עתודאי, וחלק נכר מן השנה היינו מגויסים. האוירה בארץ היתה קשה, ואני זוכר לטובה את האופטימיות וההומור שקרנו ממנו. הוא היה מורה בחסד עליון, והיו לו כתב פנינים וקול עמוק ורועם. כשהיינו שומעים את קולו מתגלגל במסדרון זה היה פשוט עושה טוב על הלב: ידענו שיש על מי לסמוך.

אמנון היה דמות מרכזית בדור נפלא שהפך את המכון למתמטיקה לא רק למכון מחקר בעל שם עולמי, אלא גם לבית חם לסטודנטים ולאנשי הסגל.

אמנון התקבל לעתודה האקדמית ב-1953 וסיים לימודי מוסמך באוניברסיטה העברית בשנת 57, שנה בה גם נישא לבתיה. במסגרת העתודה התגייס לצוות שעסק במחקר בטחוני ב"גבעה" ליד רחובות. הוא השתחרר מן הצבא ב-1961 אך המשיך לשרת במערכת הבטחון עד 1963. את הדוקטורט שעשה אצל שמואל אגמון סיים ב-66, ואחרי פוסט-דוקטורט בסטנפורד וב NYU התמנה ב-1969 כחבר סגל מן המניין. מאז ועד לפרישתו לגמלאות לפני כשנתיים היה המכון למתמטיקה ביתו השני.

מעבר להיותו חוקר מן השורה הראשונה ומורה נערץ, אמנון נהן באחראיות ציבוריות ובתחושת שליחות יוצאת דופן, תכונות שהובילוהו לכהן כראש מכון, סגן רקטור, רקטור ונשיא האוניברסיטה העברית, וראש ות"ת. כראש מכון הכין תכנית רב-שנתית למינויים במכון, ותרם תרומה מכרעת להתפתחותו. הוא שרת עד ימיו האחרונים בועדות מרכזיות באוניברסיטה ומחוץ לה, היה ממקימי הועדה לאנרגיה אטומית, ותרומתו לבטחון המדינה לא תסולא בפז. מתוך אותה תחושת שליחות ציבורית הקים לאחרונה, בשנת 2003, את פרויקט "מחשבה".

אבל מעבר לכל זה אמנון התברך בשתי תכונות אופי נדירות: יושר וצניעות שאין מוצאים דוגמתם. יושרו העמיד אותו במבחנים לא קלים עת, כנשיא האוניברסיטה וראש ות"ת, נאלץ לנקוט, מתוך ראייה ממלכתית, עמדות שהיו מנוגדות לעמדות חבריו ועמיתיו אנשי הסגל. אינני יכול שלא לקשור את השילוב של יושר וצניעות עם תבונה עמוקה ותחושת שליחות למה שמתרחש היום במדינה. יש עמנו, אפילו בקהל הזה, עוד אנשים טובים ונפלאים. אולי צוואתו הבלתי כתובה של אמנון הנה: אל תשבו בחיבוק ידים, קומו ועשו מעשה, איש איש בתחמו. המדינה זקוקה לכם!

אמנון היה ספורטאי מחונן ורץ למרחקים ארוכים. התמודדותו עם המחלה, והאופטימיות התמידית שהשרה סביבו, היו אות ומופת לכולנו. לבתיה ולילדיו: אהוד יעל ומיכל, הוא יחסר יותר מכל, ולב כולנו אתם. יהי זכרו ברוך.